

ادامه از صفحه اول

آلارم لبنان به صدا درآمد

از طرفی هم‌زمان با داستان شورا، چراغ سبز پررنگی از سوی عروستان روشن شده به این معنا که برای سرمایه‌گذاری جدی اقتصادی در لبنان آماده است با این شرط که موازنه قدرت به سود او و اقمارش تمام شود؛ به عبارت روشن‌تر، با شروع سال جدید مسیحی، تضعیف سیاسی «حزبالله» از صحنه قدرت سیاسی، کلید خورده است. در شورای نام‌برده، شخصیت‌های تأثیرگذاری مانند فارس سعید مسیحی، مونا فیاض شیعه، احمد تفتت اهل تسنن و مروان حماده دروزی‌مذهب جای گرفته‌اند؛ نام‌هایی که در سپهر سیاسی لبنان نمی‌توان از آنها به‌آسانی گذشت. مونا فیاض از شیعیان جنوب لبنان است و در دانشگاه بیروت تدریس می‌کند. او از دیرباز منتقد تندرو جنبش حزب‌الله به شمار می‌رفت و اکنون در مصاحبه‌ای گفته که حزب‌الله را نمی‌توان یک حزب سیاسی لبنانی حساب کرد، بلکه آنان بخشی از یک نوار مقاومت شده‌اند که متشکل از بازوهای نظامی ایران و سوریه است. زمان آن فرارسیده که ما به‌صورت جدی، اقدامی برای رهایی لبنان از اشغالگران خارجی و عوامل داخلی‌شان آغاز کنیم. یک تحلیلگر سرشناس لبنانی به نام سعد کیوان نیز معتقد است «این شورا می‌خواهد برای اولین‌بار در تاریخ این سرزمین، «حزبالله» را نه در کف خیابان، بلکه با ایجاد یک نهاد متشکل و فراقرقهای به پاسخ‌گویی وادارد». ناگفته‌نماند که جنبش حزب‌الله هم در برابر این تحركات سیاسی و دورهمی‌ها در مرکز لبنان سکوت نکرده و در این راستا سیدحسن نصرالله، رهبر قدرتمند حزب‌الله، ساکت ننشسته و با کلامی روشن نسبت به اعلام موجودیت این شورا پرسش‌هایی مطرح کرده است. در مجموع باید اذعان کرد هفته‌های آغازین جشن سرسیمس سال نو، از حالت مطبوع خود خارج شده و به سمت تلاطم‌های بنیان‌کنی ملی کرده است. البته این جبهه‌گیری‌ها و جابه‌جایی در قدرت، همواره تکرار شده و در میانه لایه‌های مردم کوچه و بازار نکته تازه‌ای در بر نداشته است؛ زیرا این سرزمین، چهل و اندی سال می‌گذرد که روی خوش آرامش و نیل به حقوق شهروندی را نه خود ندیده است. همچنین وجود بحران‌های خانمان‌سوز اقتصادی، دلیل دیگر پیدایش این شورا مطرح شده است. فارس سعید، عضو این نشست، بیان کرده طبق آخرین آمار، ۸۲ درصد از مردم لبنان به زیر خط فقر فقر رفته‌اند و ارزش پول ملی در مقابل دلار به یک‌بیستم سقوط کرده و باید یک میلیارد دلار در سیستم حاکم را عاملان اصلی این فاجعه دانست. سعد کیوان افزود که دخالت‌های خارجی در سیاست و اقتصاد لبنان، در عمل کشور را به یک اقلیم وابسته تبدیل کرده و مانع یافتن هرگونه راه‌حلی برای بحران کنونی است. دولتی که چهار ماه پیش به ریاست نجیب میقاتی تشکیل شد، عملاً توان تشکیل جلسه را از هیئت دولت گرفته است. در این میان باید دید که دولت‌های غربی همچون فرانسه و آمریکا با نفوذهای ستی که در لبنان دارند و هرازگاهی هیبتی را برای هماهنگی و موازنه قدرت به آن‌جا می‌فرستند، در برابر سروصدایی که این شورا به پا کرده سرانجام چه موضعی اتخاذ خواهند کرد. قطعا کشوری که زمانی عروس خاورمیانه نامیده می‌شد، نیازمند دستورگیری از بیرون مرزها و محل مناسبی برای کارهای کثیفی همچون پول‌شویی برای اروپا و سلطه پنهان روسیه نیست. به جای آن شایسته است که سیاست راهبردی رهبران بر این باشد که به نیروهای مردمی درون مرزها اتکا کند تا نهال شکننده دموکراسی واقعی با بکیرد که می‌تواند میوه عدالت و رفاه اجتماعی برای اقبال‌فراگیر لبنان به ارمغان آورد؛ حقوق مسلمی که معمولاً دولتمردان فراموش می‌کنند و به جای آن، سفره بزرگی برای غارت عمومی منابع و ثروت ملی باز می‌کنند. از سوی دیگر، بیره نیست گفته شود که هر نیرویی بخواند ناثره جنگ را در لبنان و همسایگانش برافروزد، در واقعیت امر دارد به هاپیر پرسود فروش تسلیحات باری می‌رساند تا جیب کمپانی‌های فروش سلاح پر از پول شود و در صورت فقدان این فرمول منطقه‌ای، وضعیت آنها قطعاً دچار بحران می‌شود. چه زمانی فرامی‌رسد که در تیر صفحه اول روزنامه‌ها دیده شود که پیداری بزرگ ملت، سرانجام فرارسید. در لبنانی که قرار است تا چهار ماه دیگر انتخابات پارلمانی و تا ۱۰ ماه دیگر انتخابات ریاست‌جمهوری برگزار شود، این تحركات در پایتخت کشور، آلارم هشداري را به صدا درآورده که برای هوشیاری و تدبیر بیشتر رهبران سیاسی است تا سال ۲۰۲۲ میلادی در لبنان به دوزخی برای جنگ قدرت تبدیل نشود؛ زیرا دودش مستقیم به چشم مردم فروخته خواهد رفت. احزابی که تاکنون در ائتلاف با جنبش «حزبالله» بودند یا از خواست خلع سلاح این تشکل نظامی بر مبنای قطع‌نامه ۱۵۵۹ حمایت علنی نکردند، امروز تمایل پیدا کرده‌اند تا برای ازکف‌ندادن آرای خود در انتخابات پیش‌رو، از عضو محور مقاومت فاصله بگیرند. البته جنبش «حزبالله» نیز به قایبه مسیحیان حاشیه‌ناظر شده و در صورت خروج از پیمان صودت ۲۰۰۶ میلادی، آرای آنها در انتخابات پیش‌رو ریزش خواهد کرد. صادق التالپوسی از رهبران «حزبالله» گفته: «بدون حمایت ما، حزب میشل عون شانس پیروزی در هیچ انتخاباتی را ندارد و از حزب اکثریت به اقلیتی کوچک تبدیل خواهد شد که نقشی در پارلمان آینده نخواهد داشت و می‌تواند فکر باقی‌ماندن در کاخ ریاست‌جمهوری را از سر به در کند». شاید این شخصیت‌های اسم‌دار لبنانی واقف نباشند که جنبش نظامی حزب‌الله در جنوب این سرزمین بیش از هر زمان دیگری نیازمند پشتیبگری و حمایت است تا در برابر تهدیدهای اسرائیل با روحیه بیشتری مقاومت کند.

علی ایوبی، کمتر از یک هفته از دیدار رؤسای جمهور ایران و روسیه در کاخ کرملین گذشته، اما حواشی آن همچنان داغ است. نحوه استقبال از ابراهیم رئیسی در مسکو، میزی که او و پوتین پشت آن مذاکره کردند و حتی جمله «در خدمت شما هستیم» که از زبان رئیس‌جمهور ایران بیان شد، این سفر را تحت تأثیر قرار داده است. همان جمله باعث شد تا معاون سیاسی دفتر رئیس‌جمهور در بخش خبری شبکه دوم تلویزیون حاضر شود و درباره آن این‌گونه توضیح دهد: «هر ایرانی و هرکس تواضع یک ایرانی مؤمن را بشناسد، می‌داند معنای در خدمت شما هستیم، یعنی بفرمایید. احساس می‌کنم آنها مترجم قوی ندانشتند. این موضوع را خیلی جدی نمی‌گیریم». محمد جمشیدی گفته برخی به دنبال حاشیه‌سازی هستند و قرآن می‌گویندگذار آنها در دنیای خودشان غرق بشوند. اما واقعیت چیز دیگری است. همه این حاشیه‌ها باعث شد درباره پروتکل و تشریفات بین‌کشورها با علی‌محمد بیدارمغز، از مدرسان تشریفات بین‌المللی گفت‌وگو کنیم. و رابزین اول کادر سیاسی وزارت خارجه، معاون اداره نمایندگی‌ها و تشریفات کل وزارت امور خارجه و همچنین رئیس تشریفات نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد در نیویورک بوده و مدیریت آموزش تشریفات در مرکز آموزش‌های دیپلماتیک وزارت خارجه را در کارنامه دارد. بیدارمغز در این زمینه دو کتاب نیز نوشته است.

رئیس‌جمهور در دیدبار با پوتین از جمله «در خدمت شما هستم» استفاده کردند که واکنش‌های زیادی را ایجاد کرد. اصولاً این جمله یک عنوان دیپلماتیک محسوب می‌شود و بین دیگر مقامات معمول است؟

از لحاظ دیپلماتیک وقتی با یک کشور دیگر مذاکره می‌کنیم، از این جمله استفاده نمی‌شود؛ با این حال، چون شخص آقای رئیسی انسان متواضع و مؤدبی هستند از این جمله استفاده کردند. در اینجا نقش مترجم خیلی مهم است و او باید این جمله را «من مایل هستم مذاکره را شروع کنیم» ترجمه می‌کرد. با احترام باید بگویم این جمله بین مقامات کشورها و حتی دو وزیر و مدیرکل نیز گفته نمی‌شود؛ چون طرف مقابل قرار نیست به من اجازه دهد یا من در خدمت فرد دیگری باشم.

مترجم چگونه انتخاب می‌شود؟

کشورهای بزرگ مترجم زبان‌های رایج بین‌المللی را دارند؛ مثل آمریکا، فرانسه، انگلیس، آلمان، روسیه، چین و… ببینید مترجم باید فرهنگ مبدا را بداند، به این معنی که جمله «من درخدمت شما هستم» در کشور مبدا یعنی ایران به معنای تواضع و ادب است و مترجم نباید آن را طوری ترجمه کند که در کشور مقصد معنی دیگری داشته باشد و باید به گونه‌ای ترجمه می‌شد که معنی «مایل هستم مذاکره را آغاز کنم» بدهد. مترجم باید فرهنگ مبدا و مقصد را بداند. نکته دیگر اینکه نشانه قدرت یک کشور است که مترجم خود را داشته باشد و با فرهنگ مقامی که کلامات او را ترجمه می‌کند،

آشنا باشد. مترجم باید بتواند در زمان ترجمه جملات بعدی را در ذهن خود ردیف کند یا به حرف‌های مترجم دیگر گوش کند و در صورت نیاز او را اصلاح کند و حتی می‌تواند بگوید من چنین جمله‌ای را نگفته‌ام و مترجم معمول است.

مذاکره رئیس‌جمهور ایران و روسیه هم دو مترجم داشت…

بله، مترجم آقای رئیسی برای آقای پوتین از فارسی به روسی ترجمه می‌کرد و مترجم او از روسی به فارسی برای آقای رئیسی ترجمه می‌کرد که در همه جای دنیا معمول است.

مذاکره میزی که رؤسای جمهور ایران و روسیه پشت آن نشسته بودند نیز حرف‌هایی زده شد؛ مدل آن میز و نحوه نشستن رئیسی و پوتین از لحاظ دیپلماسی معنای خاصی داشت؟

مذاکرات دیپلماتیک بر دو گونه است: یکی کاری است که طرفین در دو طرف میز می‌نشینند، رؤسای دو هیئت در وسط و افراد دیگر بر اساس ارشدیت در دو طرف آنها قرار می‌گیرند و مذاکرات نیز روال عادی دارد و با حضور همه اعضای هیئت‌های دو طرف برگزار می‌شود. گاه پیش می‌آید که رؤسای این هیئت‌ها، مطالب محرمانه، فوق محرمانه یا سری دارند که در سطح رؤسای کشورهاست. در این وضعیت دو حالت پیش می‌آید؛ مثلاً بنده که در سازمان ملل بودم، رئیس‌جمهور یا وزیر کشور ما از اعضای هیئت ایرانی می‌خواست که اتاق را ترک کنیم؛ چون می‌خواستند با همتا خود به صورت خصوصی صحبت کنند. به هر حال سائلی وجود دارد که در سطح بسیار بالاست؛ یعنی از لحاظ محرمانه‌بودن فوق‌العاده مهم است و کمتر کسی باید از آنها اطلاع داشته باشد و جزء مسائل استراتژیک محسوب می‌شود. حالت دوم ظاهر بهتری دارد و دو مقام جلسه عمومی را ترک می‌کنند و در اتاقی دیگر با هم گفت‌وگو می‌کنند. در آن اتاق الزامی به وجود پرچم کشورها نیست و اعضای زیادی نیز در آن شرکت نمی‌کنند، معمولاً هم دو مقام و دو مترجم در آن جلسه حضور دارند. این یکی از وجوه ملاقات‌های خصوصی در سطح خیلی بالا یعنی رؤسای دو کشور است.

زمانی که آقای علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی کشور بودند، مسئله‌ای پیش آمد و با آقای خاویر سولانا سالن را ترک کردند و به باغ محل ملاقات

سیاست

بیدارمغز، مدرس تشریفات بین‌الملل، در گفت‌وگو با «شرق»

«در خدمت شما هستم» دیپلماتیک نیست

دفاع معاون سیاسی دولت از یک جمله پرحاشیه

رفتند و در آنجا با یک مترجم با یکدیگر صحبت کردند. این نوع حالت نیز کاملاً طبیعی است و پیش می‌آید و قبلاً نیز سابقه داشته است.

اینکه آقای پوتین به استقبال رئیس‌جمهور ما نیامدند چه؟

زمانی که فرودگاه‌های کشورها به دلایل محیط‌زیستی و آلودگی صوتی به خارج از شهر منتقل شد، یک قرار نانوشته بین کشورها گذاشته شد که رؤسای کشورها به فرودگاه بین‌المللی نروند؛ آن‌هم به چند دلیل، دلیل اول اینکه راه دور و زمان‌بر است. دلیل دوم نیز این است که هواپیماهای مقامات و سران کشورها مانند هواپیماهای تجاری نیستند که به صورت منظم پرواز داشته باشند؛ یعنی زمان ورود آنها مشخص نیست و ممکن است در بین راه توقفی هم داشته باشند. برای مثال رئیس‌جمهور چین عازم ایران است، اما در اسلام‌آباد توقف می‌کند و با نخست‌وزیر پاکستان در فرودگاه ملاقات کوتاهی انجام می‌دهد و بعد به سمت تهران می‌آید. پس پرواز مقامات منظم نیست و کشور میهمان نمی‌داند چه زمانی باید مقام خود را به فرودگاه بفرستد. مسافت فرودگاه بین‌المللی امام خمینی تهران با فرودگاه روسیه حدود یک ساعت و نیم است و یک مقدار نیز زمان اضافه هم در این بین هست. بنابراین دو قاعده می‌گذارند؛ اگر روابط بین دو کشور خیلی صمیمانه باشد، هواپیمای رئیس آن کشور در فرودگاه مهرآباد می‌نشیند؛ چون این فرودگاه به مرکز شهر نزدیک است و می‌توان با هماهنگی با رادار متوجه شد چه زمانی هواپیما به فرودگاه می‌رسد تا مقام ما به مهرآباد برود و مراسم استقبال به صورت رسمی برگزار می‌شود؛ اما اگر هواپیما در فرودگاه بین‌المللی امام خمینی فرود بیاید، مراسم استقبال از سوی رئیس‌جمهور در مجموعه کاخ سعدآباد انجام می‌شود. در این حالت یک مقام از طرف رئیس‌جمهور از میهمان در فرودگاه استقبال می‌کند که نباید دو درجه پایین‌تر از رئیس کشور باشد، یعنی برای رئیس‌جمهور، معاون رئیس‌جمهور و وزیر و برای وزیر، معاون وزیر یا مدیرکل به استقبال می‌روند و پایین‌تر از حضور دارند. این یکی از وجوه ملاقات‌های خصوصی در سطح خیلی بالا یعنی رؤسای دو کشور است.

زمانی که آقای علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی کشور بودند، مسئله‌ای پیش آمد و با آقای خاویر سولانا سالن را ترک کردند و به باغ محل ملاقات

مذاکره میزی که رؤسای جمهور ایران و روسیه پشت آن نشسته بودند نیز حرف‌هایی زده شد؛ مدل آن میز و نحوه نشستن رئیسی و پوتین از لحاظ دیپلماسی معنای خاصی داشت؟

مذاکرات دیپلماتیک بر دو گونه است: یکی کاری است که طرفین در دو طرف میز می‌نشینند، رؤسای دو هیئت در وسط و افراد دیگر بر اساس ارشدیت در دو طرف آنها قرار می‌گیرند و مذاکرات نیز روال عادی دارد و با حضور همه اعضای هیئت‌های دو طرف برگزار می‌شود. گاه پیش می‌آید که رؤسای این هیئت‌ها، مطالب محرمانه، فوق محرمانه یا سری دارند که در سطح رؤسای کشورهاست. در این وضعیت دو حالت پیش می‌آید؛ مثلاً بنده که در سازمان ملل بودم، رئیس‌جمهور یا وزیر کشور ما از اعضای هیئت ایرانی می‌خواست که اتاق را ترک کنیم؛ چون می‌خواستند با همتا خود به صورت خصوصی صحبت کنند. به هر حال سائلی وجود دارد که در سطح بسیار بالاست؛ یعنی از لحاظ محرمانه‌بودن فوق‌العاده مهم است و کمتر کسی باید از آنها اطلاع داشته باشد و جزء مسائل استراتژیک محسوب می‌شود. حالت دوم ظاهر بهتری دارد و دو مقام جلسه عمومی را ترک می‌کنند و در اتاقی دیگر با هم گفت‌وگو می‌کنند. در آن اتاق الزامی به وجود پرچم کشورها نیست و اعضای زیادی نیز در آن شرکت نمی‌کنند، معمولاً هم دو مقام و دو مترجم در آن جلسه حضور دارند. این یکی از وجوه ملاقات‌های خصوصی در سطح خیلی بالا یعنی رؤسای دو کشور است.

مذاکره میزی که رؤسای جمهور ایران و روسیه پشت آن نشسته بودند نیز حرف‌هایی زده شد؛ مدل آن میز و نحوه نشستن رئیسی و پوتین از لحاظ دیپلماسی معنای خاصی داشت؟

در اوایل انقلاب اسلامی مقداری با پروتکل‌های بین‌المللی مشکل داشتیم و آن را قبول نداشتیم؛ چون آن پروتکل‌ها عموماً بنیان غربی داشت و ما مرتب این جمله را می‌شنیدیم که «تشریفات» نباشد که معادل همان پروتکل بود. علاوه بر پروتکل، مسئله‌ای با عنوان «ایتیک» مطرح است، به این معنی که اگر تشریفات و قاعده‌ای را در روابط بین‌المللی رعایت نکنیم، همان دیگر کشورها با ما اعمال خواهند کرد. بر اساس این آمدیم و پروتکل‌هایی را که با دین، مذهب و فرهنگ ما سخیت نداشت، کنار گذاشتیم؛ مانند دست‌دادن با خانم‌ها یا ننشستن بر سر میزی که در آن شراب سرو می‌شود و دیگر در این مراسم‌ها شرکت نکردیم. در اوایل انقلاب مقامات ما برای استقبال مقامات دیگر کشورها به فرودگاه نمی‌رفتند و آنها نیز متقابلاً با ما چنین کردند، همین باعث شد تا بگویم این‌گونه رفتارها با اسلام و شریعت تعارض ندارد و هیچ اشکالی ندارد به استقبال میهمان برویم. به مرور نیز با توجه به آیات قرآن کریم و احادیث شریف گفتمیم که پروتکل در همه جا وجود دارد و در سوره حجرات هم آمده است و به مردم گفته شده وقتی با رسول خدا سخن می‌گویید، حرمت نگه دارید و صدای خود را بلند نکنید یا پشت در خانه فریاد زنید و صبر کنید تا ایشان از خانه بیرون بیایند و بعد با او سخن بگویید. کم‌کم گفتمیم که تشریفات بین‌المللی را دوگانه کنیم؛ به این معنی که آنهایی را که با دین و فرهنگ و شان جمهوری اسلامی ایران تعارض دارد، انجام ندهیم و بقیه پروتکل‌ها مانند به استقبال مقامات رفتن و به‌موقع واردشدن و خود را معرفی‌کردن و… رفتارهایی نیست که با اسلام و فرهنگ در تعارض باشد و آنها را انجام دادیم. اگر ما آنها را انجام ندهیم، قطعاً عین همان را با ما انجام می‌دهند و تقابل می‌کنند. به هر حال کشورها حاکمیتی برابر دارند و یک کشور کوچک در اقیانوس آرام که در نقشه یک نقطه دیده می‌شود با کشور چین با آن وسعت و جمعیت، در سازمان ملل یک رای دارند و ما همان‌گونه که مثلاً از سفیر سنگاپور استقبال می‌کنیم، همان استقبال و تشریفات را که در پروتکل تعریف شده، باید با سفیر چین داشته باشیم تا باعث آزدردگی آنها نشود.

مشخص نیست و ارسال متنی محرمانه به شورای نگهبان خلف وعده شفافیتی است که قرار بود در روند بررسی طرح اعمال شود. اینکه مرکز پژوهش‌ها تا چه میزان توانسته در اصلاح طرح موفق باشد، در هاله‌ای از ابهام قرار دارد، به‌ویژه اینکه بارها با حملات تند موافقان طرح که دیپلماسی را به‌شدت متاثر خواهد شد، مواجه شد. تاجاییکه به‌مدافقار قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی، در توئیتر با اشاره به بررسی طرح صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی نوشته بود: «طرح حمایت شد تا ابعاد گوناگون اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و زیرساختی آن با بررسی‌های کارشناسی بیشتر اصلاح شود. قانون‌گذاری در حوزه فضای مجازی با درنظرگرفتن مطالبات مردم، منافع صاحبان کسب‌وکار و اجماع نخبگانی اثربخش خواهد بود».

البته موافقان طرح ابتدایی همچنان دل در گرو تصویب مواد مورد نظر خود دارند و اواخر همراه بود که رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی و به‌موافقان سرخشت طرح صیانت گفت: اجرای طرح صیانت از فضای مجازی مشمول اصل ۸۵ مجلس شورای اسلامی شده است. برای تدوین این طرح هفت هزار ساعت زمان صرف شده است. نقدها و هجمه‌های زیادی به این طرح وارد می‌شود، اما معتقدیم اجرای این طرح برای ساماندنِ فضای مجازی ضرورت دارد و برای تصویب آن مصمم هستیم. قطعاً انجام هر کاری نقدهایی را در پی دارد و این موضوع طبیعی است. بیژن نواوه هم در انتقاد از مخالفان طرح آنها را حامی فساد و فحشا خطاب کرد و گفت: کسانی که به طرح صیانت هجمه‌هایی را وارد می‌کنند، یا اصلاً طرح را نخوانده و اطلاعی از آن ندارند یا کسانی هستند که در پازل دشمن بازی می‌کنند و به‌دنبال این نیستند که قانونی برای اینترنت شکل بگیرد؛ زیرا می‌خواهند ضد قانون عمل کنند و افراد آزادی هستند که فساد و فحشا ایجاد می‌کنند، به همین دلیل با این طرح مخالفت می‌کنند.

به‌هرحال هم صاحب‌نظران و هم مردم عادی و صاحبان کسب‌وکارهای مجازی و حتی کارشناسان مرکز پژوهش‌های مجلس و بسیاری از نمایندگان مجلس مخالف نظر اقلیت مدافع طرح صیانت هستند، اما در زوَرآزمایی میان موافقان و مخالفان طرح، فعلاً کفه اقلیت تندرو حامی محدودسازی اینترنت سنگین‌تر بوده و خبرهای خوشی از متن نهایی منتشر نشده و نبود شفافیت بر ابهام‌ها افزوده است.

روژنه

سخنگوی کمیسیون ماده۱۱۰احزاب:

هیچ شخصی نمی‌تواند همرزمان عضو مؤثریش از یک حزب باشد

● **ایرنا:** محسن اسلامی، سخنگوی کمیسیون ماده ۱۰ قانون فعالیت احزاب گفت: عضو مؤثر به اعضای شورای مرکزی، دبیرکل، هیئت مؤسس و مسئولان استانی گفته می‌شود؛ بر اساس قانون هیچ شخصی نمی‌تواند هم‌زمان عضو مؤثر بیش از یک حزب باشد. فرایند بررسی اعضای شورای مرکزی در کمیسیون ماده ۱۰ انجام می‌شود؛ بنابراین از احزاب درخواست می‌کنم به محض تغییر در شورای مرکزی، موارد را به کمیسیون ماده ۱۰ اعلام کنند تا کمیسیون، اعضا را تأیید کند و هرگونه اظهارنظر شورای مرکزی باید بعد از تأیید باشد.

علی‌مطهری:

این چه نوع حفظ نظام است

● **خبرآنلاین:** علی مطهری در توییتی عنوان کرد: تعلیق استاد فاضل و مصلح جناب محمد فاضلی از تدریس در دانشگاه رنگ خطری است برای آزادی تفکر و بیان. در رژیم گذشته استاد شهید آیت‌الله مطهری در شنب ۱۵ خرداد ۴۲ علیه شخص شاه سخنرانی کرد و پس از ۲۵ روز زندان از ادامه تدریس در دانشگاه تهران محروم نشد. این چه نوع حفظ نظام است؟!

نماینده‌کاشمر:

باید مجلس را متوقف و قوانین زائد را حذف کنیم

● **ایستنا:** جواد نیک‌پس، نماینده مردم کاشمر در مجلس گفت: روند کند تغییرات در کشور موجب می‌شود در بسیاری از موارد نتوانیم به خوبی حرکت کنیم. مردم رای به تغییر دادند، پس دولت باید سریع‌تر حرکت کند. در مدتی که از شروع به کار مجلس یازدهم می‌گذرد، هنوز مجلس نتوانسته در ریل درست و دقیقی حرکت کند و شاهد این هستیم که بعضاً نمایندگان به طرح‌ها و لایوچی می‌پردازند که برخی از آنها به درد زندگی روزمره مردم نمی‌خورد. او افزود: بارها در مجلس تذکر داده‌ام که باید همه اینها را کنار بگذاریم، حتی روند مجلس را متوقف کرده و اقدام به حذف تمامی قوانین زائد کنیم. به‌عنوان نمونه متأسفانه وجود بیش از دو هزار عنوان مجرمانه در کشور، موجب شده زندان‌ها پر باشند، درحالی‌که پاکستان کمتر از ۲۰۰ عنوان مجرمانه دارد. در حوزه کسب‌وکار هم آن‌قدر قانون زائد داریم که برای گرفتن یک مجوز مدت‌ها باید دوندگی کرد. لذا باید در مجلس به حذف این قوانین مزاحم بپردازیم. نیک‌بین در ادامه گفت: اگر بخواهیم جلوی رانت و برخی از ناسامانی‌ها را بگیریم نیاز به شفافیت در عرصه‌های مختلف داریم. متأسفانه برخی از نمایندگان به عمد و به منظور استفاده بهتر از رانت‌ها، مخالف تصویب طرح شفافیت هستند. وقتی شفافیت باشد، همه می‌بینند که دقیقاً در حال انجام چه کاری هستیم. برخی بر این عقیده هستند اگر آرای آنها شفاف باشد دیگر رای نخواهند آورد و مجلس را از سدت می‌دهند.

شمخانی‌توییت‌کرد:

نقش مکمل مسکو، پکن و وین برای تأمین منافع ایران

● **ایستا:** دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان تأکید کرد: مسکو، پکن و وین برای تأمین منافع ملی ایران نقش مکمل دارند. علی شمخانی در توییتی نوشت: راهبرد متوازن‌سازی روابط خارجی با قدرت پیگیری خواهد شد. مسکو، پکن و وین برای تأمین منافع ملی ایران نقش مکمل دارند. دوگانه‌های میان و دیپلماسی را به‌شدت تکمیل و تقویت می‌کنیم؛ همگی آدرس‌های غلطی است که کارکرد سیاست خارجی را در ادوار گذشته محدود کرد.

رحیم‌صفوی:

سیاست نگاه به شرق، برخی را متحیر و منفعل کرد

● **ایرنا:** سردار یحیی رحیم‌صفوی گفت: واقعیت این است که دوران جدیدی در حیات سیاست خارجی ایران آغاز شده است و همسایگی کشورمان با ۱۵ کشور، سیاست منطقه‌ای ایران در غرب آسیا و سیاست نگاه به شرق و توسعه روابط همه‌جانبه با چین و روسیه، دشمنان متکبر غربی و برخی از رقبای منطقه‌ای و حتی برخی از افراد داخلی را متحیر و شاید غافلگیر کرده و از سوی دیگر موجب انفعال آنها شده است.

جانشین نیروی پدافند هوایی ارتش:

ولایت محوری شعار نیروی پدافند هوایی ارتش است

● **ایرنا:** امیر علیرضا کالهامی گفت: ولایت‌محوری و رشد توانمندی میان کارکنان، شعار اصلی نیروی پدافند هوایی ارتش و همواره یکی از مؤثرترین عوامل در بهبود عملکرد افراد یک سازمان است. در حال حاضر به دلیل یوپایی و پیچیدگی محیط رقابتی به‌ویژه در بحث علوم پدافندی، تسلیحاتی و نظامی، نیاز سازمان‌ها به نیروی فکری و قوه خلاقانه کارکنان افزایش یافته که این بلوغ و رشد علمی در نیروی پدافند هوایی ارتش بسیار قابل تحسین و چشمگیر است.